

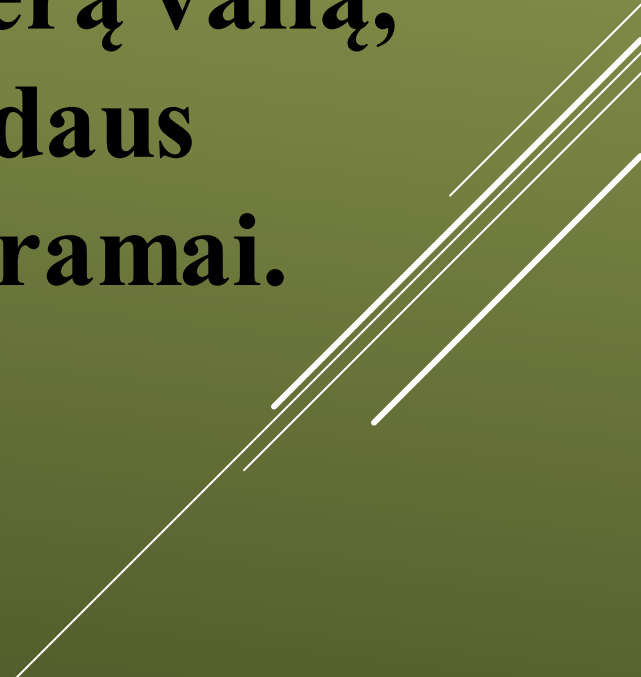
ALYTAUS JOTVINGIŲ GIMNAZIJA

**EKOLOGINĖS ETIKOS
ATSPINDŽIAI**
*I-II GIMNAZIJOS KLASIŲ
MOKINIŲ DARBAI*

Etikos mokytoja metodininkė:

Danutė Sasnauskienė

Etika visada yra aktuali gyvenimo praktikos teorija, kuri metodiškai analizuoja žmogaus veiklą dorovinės vertės požiūriu ir ieško būdų, kaip apeliuojant į žmogaus protą bei gerą valią, suformuoti imperatyvą, kuris iš vidaus įpareigotų žmogų gyventi ir elgtis deramai.

UŽDUOTIS

Iš žemiau nurodytų patarlių ar sentencijų išsirinkite vieną, kuri, jūsų manymu, labiausiai atitinka tavo pasirinktą ekologinės etikos supratimą.

Galite pasirinkti ir kitą, čia nenurodytą patarlę ar sentenciją.

Parašykite minčių dėstymą (apie 50 žodžių).

1. Džiaugsmas - tai medis ir kaip gaila, kad kiekvieno džiaugsmo šaknys - tai liūdesys. (*Antonas Čechovas*)

2. Gamta nepakenčia netikslumų ir neatleidžia klaidų. (*Ralfas Voldas Emersonas*)

3. Gamta - vienintelė knyga, kurios kiekvienas puslapis prasmingas. (*J. V. Gėtė*)

4. Gamta juokauti nemėgsta, ji visada teisinga, visada rimta, visada griežta. Ji visuomet teisi. Klįsta ir apsirinka tik žmonės. (*J. V. Gėtė*)

5. Spjūvio atgal negražinsi (Japonų patarlė).

6. Turime išmokti gyventi kartu kaip broliai arba visi kartu pražūsime kaip kvailiai. (*Martynas Liuteris Kingas Jaunesnysis*).

Žemė – mūsų ateitis,
Mes tik jos gentis.
Jei nesaugom, netausojam –
Slysta ji mums iš po kojų.

Viktorija Abromavičiūtė I a kl.

**GAMTA - VIENINTELĒ
KNYGA, KURIOS KIEKVIENAS
PUSLAPIS PRASMINGAS.**

(J. V. GĒTĒ)

Šia patarlę suprantu taip: gamta yra viskas, ko mums reikia, todėl ji yra prasmingiausias dalykas, kuris egzistuoja. Gamta – tai tarsi didelė knyga, kurios puslapiai yra verčiami kiekvieną sekundę ir verčiant tuos puslapius, atsitinka kažkas prasmingo: nuo medžio nukrenta obuolys, kurį pakeliame ir suvalgome, kažkur iš debesies nukrenta lietaus lašas, kuris palaisto laukus ir leidžia augalams sužaliuoti. Tiesa, dabartiniame pasaulyje ne visada tas puslapis gali būti prasmingas, ir tai nėra gamtos klaida. Tas puslapis gali būti sudeginamas žmonių ūkinės veiklos. Tas pats lietus, apie kurį kalbėjau, gali būti ne tik naudingas, bet ir žalingas, pavojingas. Jeigu tas lietus yra rūgštusis lietus, jis pakenks augalams ir žmonėms. Žinoma, tokį mūsų poveikį galima sumažinti, bet jo niekada nepanaikinsi. Todėl yra labai svarbu rūpintis gamta, kad kiekvienas puslapis būtų prasmingesnis, negu prieš tai buvęs.

Titas Aleškevičius Id kl.

Nuo pat seniausių laikų žmogus buvo susigyvenęs su gamta, kuri individui teikė prieglobstį, buvo jo maitintoja, o svarbiausia, išminties šaltinis. Gamta žmogui daugybę metų, buvo suvokiama kaip kažkas nežemiško, o joje vykstantys reiškiniai laikyti dieviškosios galios padariniais, nuo kurių priklausė ir žmogaus būtis. Taip teigė - italų renesanso filosofas Leonardas da Vinčis, pasakydamas - „ Savo valdove pasirinkau gamtą, visų mokytojų mokytoją.“ Aš manau, jog gamta visais laikais žmogui buvo pati svarbiausia Dievo skirta dovana, nes jos dėka žmogus išmoko pažinti save, kaip asmenybę, bei atrasti gyvenimo harmoniją. Yra teigiama, jog gamta žmogui yra įkvėpimo šaltinis. Gamta nuo pat seniausių laikų žavėjo žmogų savo paslaptینگumu ir didybe. Miškai, jūros, nakties peizažai žmogui siejosi su mistika, kuri jį išlaisvindavo iš nykios kasdienybės bei įkvėpdavo kurti. Gamtos praturtinta vaizduotė kūrė tautodailės raštus, liaudies dainų melodijas, teikė neišsenkamą siužetų šaltinį pasakų ir legendų išmonei. Pirmuoju įkvėpimo šaltiniu gamta tapo XX a. pirmoje pusėje kūrusiam modernistui Vincui Mykolaičiui – Putinui. Ankstyviesiems poeto eilėraščiams buvo itin būdingas šviesių gyvybingos gamtos išgyvenimų vaizdavimas, o ilgainiui ši jo kuriama gamta įgavo ir savotiškas spalvas bei kontūrus, tapo tarsi jo sielos veidrodžiu.

Man patinka išvykos į gamtą. Kelionės prie jūros, į mišką. Trumpi pasivaikščiojimai siauru, smėlėtu takeliu. Geriausia, jei bent minutėlei galiu pasilikti viena su gamta.

Gera įsiklausyti į medžių tylų šnaresį, pasakojantį negirdėtas, žmogui nesuvokiamas istorijas. Gera justti po kojomis minkštą žolę ar šiltą smėlį. Gera kvėpuoti tyru gamtos oru. Džiaugiuosi, kad turiu galimybę bent retkarčiais pabėgti nuo miesto šurmulio. Pabėgti tam, kad skaityčiau nesibaigiančią knygą. Kiekvienas gamtos kampelis yra stebuklas. Per savo gyvenimą norėčiau pamatyti bent dalį visų šių gamtos kampelių. Tiems kam patinka skaityti knygas, o ypač susijusias apie gamtą, patariu paskaityti šią knygą „Gamta – vienintelė knyga, kurios kiekvienas puslapis prasmingas“.

Elija Kontautaitė II b kl.

Knyga – kas tai? Vieni pasakytų, jog tai durys į pasaulį kurį mes apibūdintume kaip rojų, o galbūt tik situaciją kurioje mūsų adrenalinas būtų „devintame danguje”, tačiau ar visos knygos yra fantastinės? Ar visos knygos yra naujos, gražios ir išdailintos? Ne. Visi esame patyrę savų traumų, taip pat ir knygos. Knygos lapai kartais būna suplėšyti, raidės sušlapusios, bet ar tai keičia knygos istoriją. Visiškai ne, tačiau knygas irgi reikia saugoti. Įsivaizduokime šiuos knygos puslapius kaip mūsų žemės, mūsų gamtos istoriją. Visos knygos turi taisykles: kaip turi būti rašoma, kur turi būti dedami skyrybos ženklai ar žinoti kurioje eilutėje pradėti rašyti.

Pasaulis irgi yra taip sudėliotas: mes žinome, jog žirgas nesimaitintų mėsa ar didelis liūtas valgytų daržoves, tai tiesiog nedarytų prasmės. Tačiau, mes – žmonės esame šios istorijos “blogiečiai”. Mums tiesiog reikia ką nors pakeisti – sulaužyti taisykles. Mokslininkai kryžiuoja gyvūnus, kurie neturi būti kryžiuojami, lendame į žemės gelmes į kur neturėtume lįsti, tik problema ta, jog mes patys nematome, kaip mes laužome taisykles ir tai nedaro jokios prasmės šiai knygai, tačiau tai yra išgyvenimo ratas ir nieko nebepakeisime. Tačiau, reikia suprasti, jog mes esame šios istorijos veikėjai ne kūrėjai, ir mažiausiai ką galime padaryti mes, tai laikytis duotų taisyklių.

Gabrielė Gudaitytė II b kl.

„Kiekviena diena yra nauja dovana, baltas neprirašytas lapas“, - teigia italų rašytojas Bruno Ferrero. Bet ar iš tikrųjų kuriame ateitį, dėl kurios mūsų proanūkiams kiekviena diena bus tarsi dovana? Juk šiuo metu gausu informacijos apie klimato kaitą, gaisrus Amazonėje, Australijoje, kurie naikina žvėrelių namus. Kiekvieną dieną į gamtą patenka begalė teršalų, plastiko, o viso to kaltininkai – mes. Vis dėlto, jei visi susijungtume į vieną didelį kumštį, mes pakeisti tai - galime.

Visų pirma, mums reikia pradėti nuo pačių mažiausių dalykų, tokių kaip, šviesos išjungimas kambary, kuriame nesame. Po to, galime pradėti rūšiuoti ir įtraukti savo šeimos narius. Turime vartoti produktus, kurie ne taip teršia gamtą ir gali būti perdirbami. Jei visi tai darytume – pasaulis pasikeistų į visiškai kitokią – geresnę pusę, kurioje visi būtų patenkinti: ir žmonės, ir gyvūnai, ir gamta.

Apibendrinant, galima teigti, jog turime gyventi kaip didelė bendruomenė ir rūpintis gamta ir jos ateitimi. Visi susijungę – mes galime pakeisti mūsų vaikų ateitį.

Neda Ašmenskaitė II a kl.

Šis posakis yra savaime suprantamas bei labai prasmingas. Viskas, kas mus supa, kas sudaro mūsų pasaulį, kas yra aprėpiama mūsų akiratyje, yra Gamta. Ji yra visko pamatas- nuo mažiausių dulkelių iki didžiųjų pastatų bei atradimų, viso to nebūtų, jeigu didžioji gamta nebūtų ištiesusi rankos. Senovėje žmonės tai puikiai suprato, gerbė gamtą ir net mažiausius jos sutvėrimus. Juk net ir posakis nuo senų laikų yra atkeliavęs: „neužmušk voro - atneš nelaimę“. Viskas, kas sukurta visatos, turi savo prasmę. Ir mes patys evoliucionavome iš mažiausių individų, kurie prieš milijonus metų pirmą kartą išlipo į sausumą.

Gintarė Žiemkauskaitė II c kl.

„Žmogus nelaimingas todėl, kad nepažįsta gamtos“, - teigia P. A. Holbachas. Viena iš priežasčių, kodėl gamta yra prasminga, tokia, kad žmogus jaučiasi laisvas joje. Jis būna niekieno nevaržomas, jis atsipalaiduoja ir apie nieką negalvoja. Žmogus, kuris gerai pažįsta gamtą, turi begalinį ryšį su ja ir su visa gyvybe gyvenančia ten. Bet kas būtų, jeigu nebranginsime gamtos ir ji nebus mums prasminga? Gamta išlėto mirs, ji praras savo žalumą, gerį, grožį, gyvybę. Aplink visur bus negyva. Tad branginkime gamtą, kol jos patys nesunaikinome, ir stenkimės visi ją pažinti kuo geriau, nes gali būti per vėlu.

Liepa Janušonytė II a kl.

Ši sentencija yra gana paprasta, bet tuo pačiu metu mums pasako tiek daug, kad verta susimastyti daugiau, nei mes įsivaizduojame. Gamta nėra paprastas dalykas, tai yra sudėtingiausias organizmas mūsų mažame pasaulyje, tačiau daug žmonių to nesupranta ir neįvertina gamtos svarbumo ir įtakos mūsų gyvenimuose. Dėl šio aklumo ir neatidumo, labai daug žmonių skriaudžia gamtą net niekada nepagalvodami apie kokius globalinės skalės nesutvarkomus, pavojingus įvykius jie krečia. Mes gyvename gyvame košmare. Nėra tai, kad žmonėms nesvarbi gamta, jie paprasčiausiai nebūna teisingai išmokyti apie jos svarbumą ir poveikius mūsų gyvenimuose ir niekada neatreikia dėmesio į savo veiksmus kol nebūna per vėlu ir neliečia jų tiesiogiai. Reikia kukliau edukuoti visus apie gamtos įtaką mums, kol nėra per vėlu.

Gajūnas Dabušinskas II a kl.

Gamta – tai mūsų namai. Jei gamta būtų knyga, ji turėtų begalybę puslapių. Juk tiek daug mūsų namai turi vaizdų, lankytinų vietų, ežerų, upių. Gal būtų gamta netilptų į vieną didelę knygą, gal reikėtų jų 10 ar 20, o gal būtų viso 100.

Gamta yra ne tik mūsų, bet ir visų žemėje gyvenančių gyvių namai. Bent vienas knygos puslapis priklauso jiems. Gamtos knyga yra didžiulis ir unikalus mūsų pasaulis, gyvenamoji vieta. Kiekvienas šios knygos puslapis yra skirtingas ir skirtingai įdomus. Kiekviename puslapyje yra nuostabūs ir gražūs vaizdai, bet norėdami juos išsaugoti, turime mylėti savo namus ir šią knygą. Saugok ir tausok gamtą!

Melita Zavestauskaitė Id kl.

Tik gamtoje esantis žmogus gali visiškai atsiverti, pajusti savo tikrąją prigimtį, harmoniją, natūralumą, o svarbiausia – tikrumą. Žmogus – gamtos dalis ir kaip gyva būtybė savo egzistavimu daro tam tikrą įtaką gamtinei aplinkai. Gamta padeda žmogui pasikeisti: pašalinti tai, kas nereikalinga ir pasisavinti tai ko trūksta. Šiuolaikinis, prie miesto patogumo ir triukšmo pripratęs žmogus, atsidūręs gamtoje, gali pasijusti nejaukiai – silpnas ir gležnas, lengvai pažeidžiamas stichijų. Gamta moko stiprybės, ji atšiauri, reikalauja prisitaikyti, įsiklausyti, pajusti ir suprasti jos taisykles, pražūtimi baudžia už klaidas.

S. Kavaliauskas I c kl.

Gamta – fizinis pasaulis, kurį sudaro įvairūs augalai, gyvūnai ir natūralūs kraštovaizdžiai. Be jos natūralumo bei grožio nebūtų prasmės. Kodėl? Todėl, kad kiekvieną rytą atsikeliant, mes pažvelgiame pro langą, džiaugiamės sniegu - žiemą, saule - pavasarį, lietumi - karštą vasaros dieną. Be gamtos ir jos teikiamų dovanų – mes pražūtume. Įsivaizduokime, vieną dieną prabudę ir pažvelgę pro langą nebematome žalumos, nebematome saulės. Tuomet galvoje būtų tik viena: nebeturime nieko... Štai kodėl reikia pradėti rūpintis mūsų motina gamta jau dabar. Jau dabar atsižvelgti į tai, kokią didelę žalą JAU esame padarę jai ir būdus kaip užkirsti kelią nuo tolesnių blogų padarinių.

Išsaugokime gamtą bei jos prasmę ateities kartoms!

Miglė Balčiūnaitė I c kl.

Tėvynė sava

Neterškim gimtinės, neterškim tėvynės,
Kiekvienas ją saugokim, būkim didvyriais,
Nesenkit galvodami, galas jau čia,
Pakeiskim dalelę šios žemės drauge!

Gabija Šimanauskaitė I a kl.

**Turime išmokti gyventi kartu kaip
broliai arba visi kartu pražūsime kaip
kvailiai.**

(M. L. Kingas Jaunesnysis)

Šiandien mes gyvename civilizacijoje, kur visi kartu gyvename, dirbame, bendradarbiaujame, bet kaip atrodytų šiandienos žmonija be civilizacijos, be bendro sutarimo?

Žmonija be civilizacijos būtų visai nepanaši į šiandienos žmoniją. Dirbti vienam – daug sunkiau, nei kartu. Tarkim, jeigu iki šiol vyrautų natūrinis ūkis, mes neturėtumėme užsienio šalių augalų, prieskonių, gyvūnų, sunkiai išgaunamų medžiagų ir t.t. Kai žmonės bendradarbiauja, nuveikia šimtus kartų daugiau, nei veikdami po vieną. Vienam žmogui visa žemė – neaprepiama, todėl vyksta prekyba ir yra galimybė gauti tai, ko pats neturi ar negali pasigaminti.

Taigi, gyvenimas kartu žmonijai yra labai svarbus, nes tik taip daug pasieksime ir nebūsime atskirai gyvenančiais kvailiais, kurie yra užstrigę istorijoje.

Matas Vasiliauskas I d kl.

Ši sentencija man labai daug pasako. Ji atskleidžia šiuos laikus. Mano nuomone šiame posakyje yra labai daug prasmių. Pavyzdžiui: mes, visi žmonės, pasaulio gyventojai, turime išmokti gyventi taikiai, be karų, nes kariaudami mes netenkame tiek žmonių, tiek žemės ir galime pražūti visi. Ir dėl ko? Dėl to, kad nesutarime?

Dar viena šio posakio prasmė yra mūsų planeta. Manau, kad čia sakoma mūsų lemtis jei nesusiimsime ir toliau nevertinsime žemės. Jeigu žmonės ir toliau terš, niokos, nevertins mūsų Žemės, mes jos neteksime ir pražūsime kaip kvailiai. Todėl turime susiimti ir suprasti, kad norint mums išlikti, turime saugoti ir kitus, ir Žemę, tada viskas bus gerai.

Ema Siniauskaitė I a kl.

2B

Vanesa Šumskaitė

Pasirinkta sentencija - . Turime išmokti gyventi kartu kaip broliai arba visi kartu pražūsime kaip kvailiai. (*Martynas Liuteris Kingas Jaunesnysis*).

Jau nuo senų senovės žmogus, gyvendamas gamtos prieglobstyje, turėjo stebėti gamtą, išmokti suprasti įvairius jos reiškinius, prisitaikyti gyventi, maitintis, nežūti. Nematomi ir nenuspėjami gamtos reiškiniai žmogų baugino. Civilizacija visiškai pakeitė žmogaus mąstymą ir veiksmus: iškilo pavojus žmogaus ir gamtos draugystei. Mes, žmonės, teršiam, šiukšliname ir visiškai nesaugome savo gamtos. Žmonės nemoka rūpintis tuo, kas jiems turėtų būti svarbiausia šiame gyvenime. Žemė gyvuoja jau daug ilgiau nei žmonija, tad mes esame joje tik svečiai, todėl ją turime palikti tokią, kokią radome, gal net geresnę. Aš nemanau, kad žmonės nesupranta iškilusių problemų. Jie supranta. Ir tikiu, kad savo klaidas ištaisys. Pagal mano šiandienos pasirinktą sentenciją, noriu dar kart pasakyti, kad turi kartu saugoti gamtą, atkurti ryšį su ja, ir tai daryti visi, nes skriausdami gamtą, skriaudžiame patys save.

Manau šioje sentencijoje gražiai pasakyta tai, jog gamta nežiūri mūsų kiekvieno atskirai. Kiekvienas turime suprasti, kad nuo vieno žmogaus nepriklausys mūsų žemės sveikata, mūsų sveikata, viskas. Negalime tiesiog nusispjauti ir sakyti „Tai jau daro už mus“. Viską turime imti ir į savo rankas, kurti bendruomeniškumą, kurio dėka mes visi kartu, visi iki vieno padėsime vieni kitiems ir gamtai bei gyvūnams. Veikdami kartu galime pakeisti tikrai daug ką pasaulyje, ar netgi gražinti tai, ką paėmėme, nes nesielgdami su kitais žmonėmis kaip su savais, nebejausime vieni kitiems pagarbos, nebesusikalbėsime, kas gali priversti prie nesusipratimų, kaip paprasčiausiame gamtos saugojime. Jei vieni kitų nemokinsime, neapšviesime, kas darosi pasaulyje, dėl to, kad jo neprižiūrime ir niekiname, viskas toliau tik blogės. O už tai, motina gamta mus smarkiai baudžia, nes ji yra tikrai negailestinga, ir mus tikrai pražudyti jai yra lengva. Neatsirinkinėja, kas geri ir kas blogi. Manau tikrai verta elgtis protingai ir išvien kartu, daryti pasaulį geresne vieta mums, ateinančioms kartoms bei dėl pačios žemės labo.

Ugnė Anufrijevaitė II e kl.

Ši citata tik įrodo, jog vienas žmogus negali apsaugoti mūsų mylimos gamtos, be šio grožio mes negautumėme deguonies, maisto ir daug kitų dalykų. Kiekvienas turime laikytis tam tikro etiketo tai yra nemėtyti šiukšlių kur papuola, išmokti rūšiuoti, nors tai atrodo kas čia tokio vis tiek niekas nepasikeis, bet deja tai yra labai didelė įtaka gamtai. Tas pats ir galioja plastikui, venkite jo, nes jis yra trumpalaikio naudojimo, bet jis gamtoje suyra nuo 200-500 metų (priklauso nuo plastiko rūšies), bet mikro dalelės vistiek išlieka gamtoje. Nereikia laukti kito mėnesio ar kitos dienos, kad elgtis etiškai su gamta, o reikia pradėti nuo dabar, nes su kiekviena sekunde mūsų gamta žūsta.

Vytautė Matulevičiūtė Ifkl.

Manau, kad šiais laikais, o ypač šiuo sunkiu, pandemijos metu, mūsų visuomenė atitolo, visi labiau žiūri savo naudos,(kalbu ne apie susitikimus su kitais žmonėmis, o bendravimą) vis mažiau susimąstome apie niekur nedingusias ekologines problemas. Viena iš atsiradusių problemų mano akimis – kaukių mėtymas. Kodėl ją paminėjau? Nes manau jog jeigu visa bendruomenė susiburtų į vieną kumštį, galėtume sustabdyti ne tik jau esančias, bet ir naujai atsirandančias problemas. Manau visiems šis laikotarpis yra labai sunkus, sunku išbūti namuose, tačiau manau jog visiems reikia išmokti gyventi kartu kaip broliams, arba tikrai pražūsime kaip kvailiai.

Jokūbas Lučinskas I a kl.

Aš pritariu šiai sentencijai, nes nesvarbu kokios tautybės, odos spalvos, religijos, seksualinės orientacijos ar išvaizdos, mes visada turime būti pasiruošę, bet kam ir veikti kaip vienas kumštis.

Man džiugu matyti kaip kitų įsitikinimų žmonės kovoja už savo teises, reiškia savo nuomonę, sukyla prieš tuos kurie juos niekina. Bet man liūdna žiūrėti į tuos, kurie nemato nieko kas vyksta tik pyksta ir nieko nedaro.

Žmonės atsibuskit!!!

Augustas Petrikevičius I c kl.

**Gamta juokauti nemėgsta, ji visada
teisinga, visada rimta, visada griežta. Ji
visuomet teisi. Klysta ir apsirinka tik
žmonės.**

(V. Gėtė)

Nuo senų senovės žmogus buvo susigyvenęs su gamta. Gamta – tai tarsi antri namai. Žmogus čia galėjo rasti ramybę, grožį, paguodą. Dažnai gamtoje žmogus išsakydavo savo slapčiausias mintis, pasakodavo savo bėdas ir vargus. Poetai spalvotais” žodžiais jautriausiai nutapė miško gyvenimo nuotaiką. Miško vaizduose poetai pabrėžė džiaugsmą keliantį išpūdį. Gamtos gyvenimo pulsavimas ir žmogų užplūstančios jausmų bangos – tai žmogaus ir gamtos vienybė. Miškas žmogui suteikdavo didelę ramybę. Be miško, be gamtos lietuvių dūšios” palengva skursdavo. Žmogus taip buvo su gamta suaugęs, jog miškas žadino ne tik jausmus, bet ir kūrybines galias. Seniau žmonės ne tik naudojosi gamtos teikiamomis gėrybėmis, bet mokėjo su didele meile ir pagarba ja rūpintis ir ją tausoti. Žmogus yra neatskiriama gamtos dalis. Žmogus ir gamta tai vienas dalykas”, – pabrėžia A. Baranauskas. Kaip žmogus negali gyventi be tėvynės, taip ir be gamtos jis negyvuos. Žmogus, naikindamas gamtą, naikina ir save.

Ugnė Marcinkevičiūtė I a kl.

Visiškai pritariu šiai minčiai. Gamta yra nepaprastai savitas, nuoširdus ir gražus Dievo kūrinys. Drįsčiau teigti, kad Dievas, kurdamas žmones, gyvūnus, planetas ar visatą, daugiausiai darbo įdėjo kurdamas gamtą. Turbūt kasdieną eidami lauke bent akimirkai sustojame ir pasigrožime tuo, kas mus supa. Aplink mus yra, buvo ir bus šio neapsakomo grožio žalią planetą. Nors neretas gali suabejoti, kas bus, jeigu gamta išnyks? Aišku, visi tikimės, kad tai niekada neįvyks, bet, deja, žmonės yra žiaurūs ir nenuspėjami.

J. V. Gėtė teigia, kad klysta ir apsirinka tik žmonės, o ne gamta. Per tūkstančius gyvenamųjų metų žmonės adaptavosi prie įvairių gamtos stichijų ir veiksmų, juk oro mes pakeisti negalime. Todėl galime teigti, kad gamta yra visada griežta, visada rimta.

Ignas Gavelis 1 fkl.

Gamta, Dievas, Žemė suteikė mums galimybę gyventi, kvėpuoti, vaikščioti ant šitos nuostabios planetos. Mes turime viską nemokamai, bet nemokame to vertinti. Žmonės – mes, naikiname patį grožį. Medžius, kurie mums suteikia deguonį, kad išliktume gyvi, nekaltus gyvūnus. Juk gamta to nenusipelnė, ji norėjo mums tiek gėrio suteikti, tiek puikių, nuostabių jausmų ir pojūčių būnant gamtoje. Juk nėra sunku praeinant pakelti šiukšlę arba ryte į darbą nuvažiuoti dviračiu, o ne automobiliu, taip mes visi bent kažkiek prisidėsime prie geresnio ir sveikesnio gyvenimo.

Saugokime gamtą kartu!

Gabrielė Aleksandravičiūtė I b kl.

Tai parodo, kad dauguma žmonių mėgsta pajuokauti su gamta, pasirodyti prieš draugus ir po tokių pasimaivymų didelis šansas, kad gamta gauna labai didelę žalą. Dar paaugliai mėgsta kelyje atsiradusias šakas nepatraukti, o jas nulupti, nukirsti. Ir dėl numesto vieno stiklinio buteliu miške ir jo nepakėlus gali kilti gaisras. Dauguma gaisrų kyla dėl žmonių neapgalvotų veiksmų. Tirpstantys ledynai dabar didelė problemą visuomenėja. Jie tirpsta tik dėl žmonių gyvenimo būdo, dėl nerūšiuojamu atliekų. Dar labai didelė problemą yra jūros vandenyno gyventojų, dėl mūsų išmesto plastikinio maišelio gali išnykti visa žuvų rūšis, dėl plastikinio šiaudelio gali mirti tūkstančiai vėžlių. Ir tas pats yra su gyvūnais gyvenančiais ant žemės.

Viską apibendrinus reiktų pakeisti žmonių požiūrį į gamtą ir pakviesti juos prisidėti prie akcijų kurios gelbėja gamtą. Ir uždaryti įmones kurios leidžia kenksmingas medžiagas į gamtą.

Modestas Šerkšnas II a kl.

**Gamta nepakenčia netikslumų ir
neatleidžia klaidų.**

(Ralfas Voldas Emersonas)

Gamta – tai tarsi vaistas kūnui ir sielai. Leidžiant laiką gamtoje, gryname ore, galime pagerinti savo fizinę bei psichologinę sveikatą. Tačiau gamta po truputį nyksta ir prie to labai daug prisideda žmonės.

Juk labai dažnai galime pastebėti, kaip miškai, pievos virsta keliais, parduotuvėmis, pastatais ir gamtos lieka vis mažiau. Vis mažiau medžių, vis mažiau gėlių, vis mažiau augalų, vis mažiau. Ir žmonės naikindami gamtą, kirsdami medžius, pievas verčiant keliais, mėtydami šiukšles gamtoje net nesusimasto, kad dėl to gamta labai daug kenčia ir pyksta ant mūsų. Ir taip pat kenčia ir įvairūs gyvūnai, žvėrys, vabzdžiai, nes jie nebeturi kur gyventi.

Taigi, kol dar galime, reikia džiaugtis gamta ir ja rūpintis, ją tausoti, nes vieną dieną jos gali nebelikti. Nes juk ir yra sakoma, kad gamta nepakenčia netikslumų ir neatleidžia klaidų, todėl vietoj jos naikinimo, geriau rinkimės rūpinimąsi ja.

Skaistė Dumalakaitė II b kl.

Spjūvio atgal negražinsi.

(Japonu patarlė)

Mano nuomone ši sentencija geriausiai apibūdina dabartinę situaciją pasaulyje. Didžiuliai sąvartynai, pilni ilgai neįrančių šiukšlių, kurių net surūšiuoti tinkamai nesugebame. Dėl mūsų neatsakingumo gamtoje prasidėjo daug baisių veiksnių, kurie mus veda pasaulio pabaigos link. Tirpstantys ledynai, dėl sukkelto šiltnamio efekto, tarša jūrose, vandenynuose, gausybė šiukšlių gatvėse taip pat mūsų poreikiams sukurtos transporto priemonės, kurios ypatingai teršia orą, yra mūsų visų „padėka“ gamtai ir žemei už suteiktą prieglobstį. Gamta nusprendė nebepriimti mūsų siunčiamų „dovanų“ ir pradėjo rodyti visai žmonijai blogų darbų pasekmes. Žuvę gyvūnai ypatingai paveikia mūsų visų širdis, todėl gamta ir pasirinko rodyti kraupiausias žmonijos poreikių padarinius, tam, jog pagaliau suvoktume, kad taip elgtis yra neatsakinga, savanaudiška ir kenksminga, ne tik gamtai, bet ir mums patiems.

Todėl reikia mąstyti čia ir dabar, nes kaip sakoma japonų patarlėje spjūvio atgal nesugrąžinsime.

Odeta Orliškaitė II e kl.

Japonų patarlė „Spjūvio atgal negražinsi“ puikiai atskleidžia žmonių tarpusavio bendravimo ir gamtos saugojimo taisyklę. Ji paaiškina koks svarbus yra savo, ar kitų individų, veiksmų apgalvojimas. Atlikdami blogą ar gerą darbą mes esame atsakingi už jo padarinius.

Daug žmonių nesuvokia, koks svarbus yra mūsų gamtos branginimas. Gamta – tai viso gyvenimo grožis ir išteklių židinyš. Kiekvieną dieną natūra yra baisiai teršiama neapgalvojant kokių rezultatų galima tikėtis. Ji yra baisiai niekinama ir gadinama. Ten yra gyvūnijos ir augalijos karalystė. Jeigu gamta taip ir toliau bus teršiama, galima tikėtis baisių padarinių.

Taigi, mano manymu savo veiksmus reikia tinkamai apgalvoti. Būtina saugoti viską, kas mus supa, nes tai ir yra didžiausias turtas. Neįmanoma sugrąžinti to, kas jau padaryta, galima tik užkirsti kelią didesniam užterštumui.

Vanesa Balsytė I a kl.

Gamta neatsiejama nuo žmogaus, todėl ją reikia tausoti, stengtis neterši. Žalą gamtai labai sunku atitaisyti.

Jeigu nebūtų gamtos, nebūtų ir žmogaus. Sunaikinus gamtą nebeliktų maisto šaltinių ir žmonės neišgyventų. Dėl šios priežasties reikia stengtis išsaugoti gamtą. Jeigu žmogus užteršia gamtą, jis ją iš dalies žudo. Tai darydamas jis tarsi žudo save. Jeigu nebeliktų gamtos, išnyktų ne tik maisto medžiagos, bet ir sutriktų deguonies gamyba. Todėl miškų kirtimas daro didelę žalą tiek žmonėms, tiek gamtai. Iškirstus miškus atsodinti, grąžinti užtrunka labai ilgai. Taigi, reikia išmokti tausoti gamtą, nes sunaikintos gamtos, kaip ir spjūvio atgal, nesugrąžinsi.

Apibendrinant galima daryti išvadą, kad darydami žalą gamtai, darome žalą sau, todėl kaip ir prieš spjaudami, taip ir prieš žalodami gamtą, nepamirškime, kad laiko atgal nesugrąžinsime.

Domantas Šarka I d kl.

**Džiaugsmas – tai medis ir kaip gaila,
kad kiekvieno džiaugsmo šaknys – tai
liūdesys.**

(Antonas Čechovas)

Asmuo, kuris savo gyvenimo kelyje patyrė daug sunkumų, į pasaulį žvelgia kitaip. Toks žmogus žino, kaip sunku netekti džiaugsmo, todėl jį labiau vertina. Jis geba pamatyti grožį mažuose kasdieniniuose dalykuose, kurie daugelio dėmesio net neatkreipia. Tokiam žmogui viskas teikia džiaugsmą: danguje praskrendantys paukščiai, medžių ošimas miške.

Taigi, ”...kiekvieno džiaugsmo šaknys - tai liūdesys“, nes ką nors praradus, o vėliau susigrąžinus mums tai teikia didesnę džiaugsmą, mes tai labiau vertiname, nes suvokiame, kad galime vėl prarasti. Tai galima pritaikyti ne tik tuomet, kai prarandami daiktai ar žmonės, bet taip pat, kuomet yra prarandamas ir pats gyvenimo džiaugsmas bei motyvacija.

Dominyka Bucevičiūtė II a kl.

Džiaugsmas su liūdesiu, visai kaip medis su šaknimis, glaudžiai susiję ir neatskiriami vienas nuo kito. Šios, rodos, skirtingos emocijos įprasmina bei papildo viena kitą. Neretai mes, žmonės, stengiamės sprukti nuo liūdesio, atsikratyti neigiamų emocijų, kurios sukelia nemalonius jausmus. Esame linkę tikėti, jog šios emocijos stoja kelią tapti laimingiems. Pažvelgus atidžiau galime pamatyti, jog pastangos nuvyti liūdesį trukdo mums analizuoti vidinį pasaulį, atrasti harmoniją su savimi bei aplinkiniais. Visa tai tampa kliūtimis, kurios uždaro duris džiaugsmui. Nei vienas medis negalėtų stiebtis, jei neturėtų šaknų - taip pat ir žmogus, nepatyręs liūdesio, nesuprastų ir neišpildytų savo vidinių troškimų bei nepajustų džiaugsmo.

Eglė Struckutė II c kl.

Medis– tai dažniausiai didelis daugiametis, lapus metantis ar visžalis sumedėjęs augalas. Bet medis mums turėtų būti ne tik tai, o kur kas daugiau.

Tik dėl augalų, medžių mes galime laisvai kvėpuoti, mes galime grožėtis ir džiaugtis savo turiniu kraštovaizdžiu. Ne kiekvienas iš mūsų tai vertina. Medžiai yra kertami, netausojami. Taip pat jie kenčia ir dėl žmonių aplinkos taršos.

Susimąstykime sekundėlę, nes medis – tai džiaugsmas mums, bet jo šaknys liūdi mūsų žemėje įsišaknijusios.

Meda Kuzmickaitė II b kl.